

Punt i final d'un judici desesperat

ARKIU / RAFA GIL

Fernando García, pare de Míriam. Creu en la innocència de Ricart.

Semblava impossible, però el judici a Miquel Ricart ha acabat. Darrere queda un procés ferit per la influència televisiva, les paradoxes i la recerca de fantasmes.

Antigues civilitzacions consideraven que la veritat sobre les morts violentes quedava enregistrada en els ulls dels assassinats. Que examinant els ulls dels cadàvers, s'hi podia observar la cara dels botxins. Si sabérem quins rostres varen veure Míriam, Toni i Desirée abans de morir, si es passara una cinta amb el rostre dels seus carnisseres filmada abans del crim, hi hauria prou per posar fi a les especulacions? El procés d'Alcàsser fa pensar que no.

Des del 12 de maig, i al llarg de 49 sessions esgotadores, hem pogut assistir a totes les contradiccions possibles. Per aquest procés, que ha aglutinat tota casta de personatges dubtosos, han passat els testimonis més controvertits i alguns l'han fet servir per buscar incansablement –i sense cap fonament real– l'existència de xarxes de pertorbats. Potser la major de les paradoxes d'Alcàsser és que el pare d'una de les assassinades, Fernando García, proclame als quatre vents la innocència d'un acusat que tot indica que va participar activament en el crim. La imatge que poguérem contemplar els periodistes el proppassat dimecres, quan Miquel Ricart, el Rubio,

compungit, es va acostar a la premsa per dir que a partir d'ara estava a la nostra disposició per a concedir entrevistes, resumeix el judici. Perquè amaga l'obsenitat sota una aparença de correcció: el Rubio, que s'enfronta a peticions de més de 200 anys de presó en una sentència que es dictarà al setembre, havia difós a través d'un dels policies que el custodien que no parlaria per menys de 200.000 pessetes. Una conseqüència previsible d'un procés tan lacerat pels mitjans de comunicació.

Espectacle deforme. La fira de testimonis que ha passat per les televisions, declarant de vegades el contrari del que havien dit a la sala, la pontificació de judicis propis des de púlpits audiovisuals o les tertúlies infinites en què s'informa tant que s'acaba desinformant, han alterat greument la marxa del judici. Alguns declarants adequaven les seues paraules a allò que altres havien dit per la tele, i es donaven situacions surrealistes: alguns dels testimonis susceptibles de sospita canviaven de bàndol davant de les càmeres, o feien de periodistes, com Mauricio Anglés, que va abraçar Fernando García davant dels objectius, i que en el programa de Tele 5 *Esta noche cruzamos el Mississippi* va interrogar el seu germà Enrique.

El precedent és extremadament perillós. De fet, l'audiència de Sevilla ha decretat que el judici del cas Army que se celebrarà la propera tardor, i en què rostres famosos de l'espectacle declararan en fets sobre prostitució de menors, serà a porta tancada. I el Consell General del Poder Judicial (CGPJ) ha advertit contra la desestabilització per a la justícia que provoquen els judicis paral·lels dels mitjans de comunicació. El *Mississippi* ha estandarditzat la tàctica d'oferir un xec a canvi de paraules a tothom que tinga a veure amb Alcàsser (Kelly Anglés assegura que va cobrar 200.000 pessetes per la seua intervenció, i, segons Neusa Martins, el seu fill Mauricio cobrava 70.000 pessetes cada nit que hi anava). *La Vanguardia* informava en el seu dia que el director del

programa, Pepe Navarro, estava incòmode amb l'allau de querelles que li havien arribat per servir de trampolí a les teories de García, segons les quals les xiquetes d'Alcàsser han estat víctimes de satanistes-pederastes-sàdics d'alt

**El programa
'El juí d'Alcàsser'
de Canal 9
va dedicar 150
hores d'emissió
al procés
a Ricart.**

nivell social, amb la vinculació de polítics coneguts inclosa.

I des del trencament de García i el seu col·laborador Juan Ignacio Blanco amb el *Mississippi*, el programa de Canal 9 *El juí del segle* es va convertir en la principal plataforma que el pare de Míriam feia servir per exposar les seues deduccions, en un espai-col·loqui de quasi tres hores diàries. El programa va finalitzar un dia després que ho fera el judici. Evangelina Rodríguez, membre socialista del consell de Radio Televisió Valenciana ha denunciat "la contamina-

ció del procés" que ha provocat aquest programa —que comptava entre les seues convidades remunerades Encarna Ricart, germana de Miquel, i Kelly Anglés, que també ha aparegut recentment sense perruca com a ballarina del programa *Canta, canta*. Evangelina Rodríguez també ha qualificat de desmesurades les 150 hores que va durar el programa (el judici n'ha durat 300). Un dels comentaris comuns en l'audiència de València és que aquest agost el programa continuarà, encara que el judici haja finalitzat. Es parla d'un espai diari on Juan Ignacio Blanco i l'ex-inspector de policia Jerónimo Boloix (contertuli també d'*El juí d'Alcàsser*) comentarien les sessions més interessants, i que oferiria imatges del procés inèdites fins ara. La utilització d'aquestes imatges, però, s'haurà de discutir amb el president del tribunal de la secció segona de l'audiència de València, on s'ha celebrat el judici. Cal dir que Canal 9 ha estat l'ens encarregat d'enregistrar i subministrar imatge i so a la resta de televisions. Mentre que hi havia restriccions en la difusió d'imatges, el senyal d'àudio es transmetia totalment i s'emtia àmpliament per diverses emissores de ràdio.

Per bé que Canal 9 no ho confirma, fonts del programa *El juí d'Alcàsser* indiquen que potser faran un nou espai sobre Alcàsser però no necessàriament en forma

**Miquel Ricart
l'últim dia de
judici. En
aquesta sessió
va declarar-se
innocent.**

En acabar, es va posar a disposició de la premsa, previ pagament de 200.000 pessetes per entrevista.

ARXIU / EFE

Mauricio Anglés va passar pel judici. Després d'eixir de presó preventiva, es va acostar per l'audiència a negociar entrevistes.

de col·loqui, tot i que a hores d'ara no hi ha res clar.

En el procés, la sala de premsa servia també per compartir diversos rumors. Un dels habituals, sense confirmar, era el que indicava que el compte que Fernando García té obert a la sucursal del Banesto d'Alcàsser per arreplegar donatius per a les seues investigacions ("la causa", en diu ell) sumava més de 60 milions de pessetes. Dijous, 31 de juliol, García va blocar el seu compte per evitar "que cap curiós hi furonege, perquè sé que algú ja ho ha fet", i va presentar els estatuts de la Fundació Xiquetes d'Alcàsser, que en teoria fundarà aquesta setmana i que perseguirà la protecció del menor. García va prometre transparència en aquesta fundació (és un concepte més que necessari, donada la rigorosa fiscalització a què obliga la llei de fundacions del 1994). En principi aquesta entitat havia de dir-se Míriam-Toni-Desirée, però Rosa Folch, mare de Desirée, ha prohibit a Fernando que utilitze per a qualsevol cosa el nom de la seua filla.

La dansa dels advocats. Entre els nombrosos i fidels assistents al judici com a públic, pocs són els qui no subscriuen les suspicàcies de García. La galeria de *freaks* és àmplia, entre ells, una parella que s'enamoraren durant el judici, un tècnic en ortodòncia que regala roba a Ricart, una adolescent enamo-

rada de l'acusat o la gran absent en els últimes sessions: una dona de Benidorm embarassada que volia batejar la seua filla, si era nena, com Míriam Toni Desirée. L'última vegada que aparegué per televisió va ser arran d'una de les ma-

Fernando García ha blocat el seu compte bancari de donatius per evitar "que cap curiós hi furonege".

nifestacions convocades per protestar per l'assassinat de Miguel Angel Blanco a mans d'ETA.

Les setmanes finals del procés han destacat per un nou ball d'advocats en les acusacions particulars. José María Garzón, que durant el tram primer i mitjà del judici havia representat els pares de Míriam i Toni, va ser substituït per Arturo Casells. I prompte, Casells passaria només a representar els pares de Míriam, mentre que la representació dels pares de Toni quedava en mans de Fernando García Canela, lletrat afeccionat a la poe-

sia que va adornar les seues exposicions finals amb versos de Blas de Otero ("la rúbrica que deja en el cielo un avión, que cabrón, a reacción"). Casells, com abans ho havia intentat Garzón dues vegades, va demanar el 15 de juliol la suspensió del judici per la necessitat d'estudiar una sèrie de proves aplegades en el sumari. El president del tribunal, Mariano Tomás, s'hi va negar.

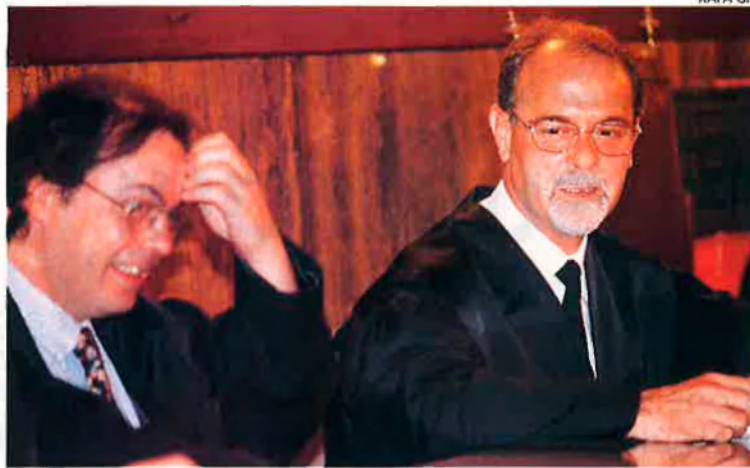
Era l'últim episodi controvertit entre lletrats, una tensió que dies enrere havia arribat a cotes altíssimes quan Virgilio Latorre, advocat de l'acusació popular en nom de l'Associació Clara Campoamor, havia demanat la retirada de l'acusació particular del procés, apuntant que actuava en connivència amb la defensa. Manuel López Almansa, advocat defensor, manifestant-se superat per les circumstàncies, va declarar que era ell qui se'n retirava, decisió que finalment no va prendre.

En les conclusions exposades en sessió plenària, Casells, l'advocat de Fernando García, demanà tres anys de presó per a Ricart per encobriment d'assassinat. Això implicaria que Ricart eixiria en llibertat si es complia la petició, perquè Ricart ha passat poc més de quatre anys en presó preventiva. Casells, va rectificar a la vesprada a través de les agències de premsa la seua petició inicial per una altra de nou anys, és a dir, tres anys pel crim de cadascuna de les nenes. Com que considera que les diligències del cas han estat viciades, sol·licita la responsabilitat subsidiària de l'estat i el pagament de 200 milions de pessetes als pares de Míriam.

García Canela demana 84 anys per a Ricart, i el considera còmplice del crim, encara que el considere un simple espectador de l'horror i sol·licita un pagament de l'estat de 200 milions de pessetes als pares de Míriam. El fiscal Enrique Beltrán es va refermar en la seua petició de 200 anys de presó senzillament fent un recorregut per les mentides i les autoinculpacions de Ricart (que cessaren quan l'acusat es va assabentar que les proves biològiques de les autòpsies no l'inculpaven).

Va demostrar que els detalls que va aportar en confessions com la de març del 93, quan narrava amb precisió el calvari de les nenes, eren desconeguts en aquell moment per la Guàrdia Civil. Ricart acusa diversos membres d'aquest cos d'haver-lo obligat a confessar-se culpable, i d'haver-lo torturat. Els senyals de les presumptes tortures no van ser detectats pels metges que el varen examinar. Virgilio Latorre i Lluïsa Ramón, advocats de les acusacions populars, varen ser, amb Beltran, els més rigorosos en l'exposició. Varen recordar els nombrosos indicis que assenyalen la culpabilitat de Ricart: el Rubio, per exemple, va dir –temps abans que els forenses arribaren a aquesta conclusió– que Toni estava inconscient quan va rebre el tret de gràcia final. També l'acusaren de planejar un penediment intel·lectualitzat. Demanen 245 anys, i la responsabilitat subsidiària de l'estat, perquè Ricart estava

Amb bigoti i barba blanca, Arturo Casells, advocat dels pares de Miriam. Al seu costat, Fernando García Canela, advocat dels pares de Toni. Són els últims lletrats de l'acusació particular.

en crida i cerca per un delictes menor el 13 de novembre del 1992, quan varen ser segrestades les nenes. L'advocat de Ricart, López Almansa, demana l'absolució i la nul·litat de totes les diligències, i apunta que les autoinculpacions del seu defensat, les va fer sota engany o temor. Ricart, confiat en la teranyina que s'ha creat al seu vol-

tant, declara que és innocent i que té la consciència tranquil·la. Al setembre es decidirà el sentit de les seues paraules. Mentrestant el sumari B contra Antonio Anglés queda obert al jutjat d'Alzira, i el paroxisme del cas Alcàsser espera una nova ignició.

Joan M. Oleaque

DISSABTE 26 DE JULIOL

DIA DEL TURISTA I MISS ESTIU ALBIR 97

- 12.00 h. Repartiment de documentació i fullets editats per l'Excm. Ajuntament de l'Alfàs del Pi.
- 22.00 h. Discmòbil Piràmide (a la platja).
- 22.30 h. Concurs Miss Estiu Albir 97 (a la platja).

DIVENDRES 1 D'AGOST

INICI DE FESTES

- 17.00 h. Partit de futbol set (camp de golf).
- 22.30 h. Inici de festes.
- 23.00 h. Discmòbil Ovni (a la platja).
- 03.00 h. Festa de la bromera.

DISSABTE 2 D'AGOST

DIA DEL XIQUET

- 08.00 h. Gran despertada amb xaranga.
- 11.00 h. Cercavila amb la Comissió de Festes.
- 11.30 h. Jocs, concursos, parc infantil
- 12.00 h. Inici Campionat de Petanca
- 14.30 h. Gran Paella (degustació)
- 17.00 h. Teatre per a xiquets i animació
- 19.00 h. Final partit de futbol set (camp de golf).
- 23.00 h. Gran Orquesta Scala (centre de l'Albir).

als Eucaliptus

DIUMENGE 3 D'AGOST

FINAL DE FESTES

- 08.00 h. Gran despertada amb xaranga.
- 11.00 h. Cercavila amb la Comissió de Festes.
- Final Campionat de Petanca (als Eucaliptus).
- 20.00 h. Missa de Campanya (junt a l'Oficina de Turisme).
- 21.30 h. Gran desfilada de romans.
- 23.00 h. Gran Orquesta Atalaya (centre de l'Albir).
- 24.00 h. Castell de Focs Artificials Fi de Festa.

**AJUNTAMENT
DE
L'ALFÀS DEL PI**